

Med bassen i baksetet

RANA: Hun var turnerende musiker i 15 år. Så skjønte Annika Westman at hun heller ville hjelpe andre

Hedda Hiller Elvestad
Hedda.Hiller@ranablad.no
Tlf. 94 16 36 50

Festivalsjef Bjørn Bonsaksen har snakket med flere management enn han klarer å huske, men han blir varm i stemmen når han forteller om Annika Westman og hennes Westman Music. Faktisk erklærer han at Etienne Mbappé agent er den flotteste han har forholdt seg til.

– Det var jo fantastisk å høre, sier Westman med et smil som høres på telefon helt fra Sverige.

– Iblant blir jeg pessimist, så det betyr det mye at han uttrykker det slik, fortsetter hun.

Vanskelig turnéliv som mor

Frem til 1995 var Annika selv den som sto på scenen, som bassist. Sin første gitar kjøpte hun som tolvåring. I 1974 startet hun en musikkforening sammen med noen venner på hjemstedet Lund. Da hun seinere flyttet til Göteborg i 1976, begynte hun å spille elbass, og traff sangeren George Clemons.

De giftet seg med, og tilbrakte noen år i USA. De spilte sammen til de ble skilt på midten av 90-tallet. Da hadde Westman 15 svært aktive år bak seg som turnerende musiker i hele Europa i blant annet afrobandet Watoto, blues- og soulbandet King George Band og Nynningen, som var en del av den progressive musikken i Sverige i 75–76. Det begynte å bli nok.

Da datteren Alice ble født i 1997, innså Westman at livet som mamma vanskelig lot seg kombinere med det å være med det livet hun hadde levd til da. Så startet hun Westman Music.

– Det er veldig vanskelig for kvinnelige musikere med små

barn. Kanskje kan det bli aktuelt igjen når datteren min flytter ut om to år, men foreløpig kjenner jeg ikke at jeg har verken tid eller energi.

– Faktum er at jeg har distansert meg slik fra meg selv som musiker, og jeg kommer ikke til å begynne å spille igjen før jeg kjenner at dette må jeg gjøre. Alt det der er satt på pause.

Står på i måneder

Agenten har nok å gjøre. Hun må ikke bare være tilgjengelig til enhver tid, og sørge for at hver eneste lille bit av en turné er planlagt til punkt og prikke. Innen hun kommer så langt at hun i det hele tatt får booket inn musikerne sine, har hun alt sitter i flere timer med bookingsjefen til klubber, konserter og festivaler.

– Konkurransen er steinhard! Det kan ta måneder, iblant flere år får jeg lykkes i å få et av mine band til en festival. Den aller største delen av jobben er faktisk å få fatt på interessenter, samt å klare å fylle en hel turné når jeg først har fått napp. Det skal gå opp, uten å ha så mye dødtid imellom.

– Du må være et menneske som

er glad i å koordinere, administrere og sitte på en bråte med flytider!

Ville ha med Westman

Etienne Mbappé ble hun tipset om første gang i Paris. I hvor hun møtte hun på Willie Mbuende, en bassist fra Namibia og en gammel venn. Det var han som fortalte henne om Mbappé, en av sine største forbilder som bassist.

«Jeg har distansert meg slik fra meg selv som musiker»

Annika Westman

Han hadde lyttet til mange plater Mbappé spilte på, og var svært insisterende: «You have to listen to this!» Når den første soloplaten kom, gikk Westman umiddelbart og kjøpte den, og falt for hans spesielle sound.

Westman ringte Etienne, som

ble veldig glad. Han hadde lenge ønsket seg management i Skandinavia hvor han så gjerne ville turnere. Nå har de jobbet sammen i snart 10 år.

– Til å begynne med ville han ha meg med overalt som turnéleder. Ha noen som tok vare på det tekniske og administrative. Nå har han fått annen hjelp til det. Det ble for mye for meg å skulle være fast på turné med han. Det var snakk om tre-fire ganger i året hvor jeg var med han hvert steg, helt til vi satt på flyet hjem. Det gikk ikke. Jeg ble ikke effektiv nok for mine andre artister. Det var for vanskelig å skulle plukke opp laptop'en og telefonen for å jobbe videre på hotellrommet etter en lang dag.

– Jeg vet at Etienne klarer seg helt ypperlig uten meg som turnéleder. Når jeg ikke hører noe, er alt vel.

Tilbake i Norge

Dette er ikke Etienne Mbappés første tur til vår region. I 2006 spilte han på Hemnesberget. Det var hans andre konsert i Norge noensinne med sitt eget band. Det er ikke bare enkelt å komme hit. Annika er lite imponert over flytil-

budet.

– Det var fire fly for å komme seg fra Paris til Mo i Rana sist! Det er voldsomt.

Mbappés manager husker ikke mye av Mo i Rana, for henne ble det bare nok en flyplass og et hotellrom. Hun blir heller ikke med til byen under Smeltingedigen.

– Er det en fordel for deg å ha vært i gamet selv?

– Absolutt! Ikke minst fordi jeg forstår det tekniske, rider, hvilket utstyr vi trenger. Alt det kan jeg. Samtidig vet jeg hvordan mine artister har det på en reise. Behovet for søvn og mat og det å få den til å funke med timeplanen.

– Da jeg turnerte selv hadde jeg up imot 100 konserter i året. Det betydde minst 150 reisedøgn, mest i bil. Så jeg skjønner hvordan det er både i forhold til energi, og ikke minst følelsesmessig. Jeg identifiserer meg med dem, sier Westman.

Som om hun ikke har nok å tenke på, har Annika Westman også tatt på seg flere oppdrag som festivalprodusent. Hun gjør en i året, og hun liker det godt.

Hun er også utdannet journalist, og har frilanset som musikkskribent, samt skrevet debattartikler.

– Jeg skulle gjerne skrevet mer, sier agenten.

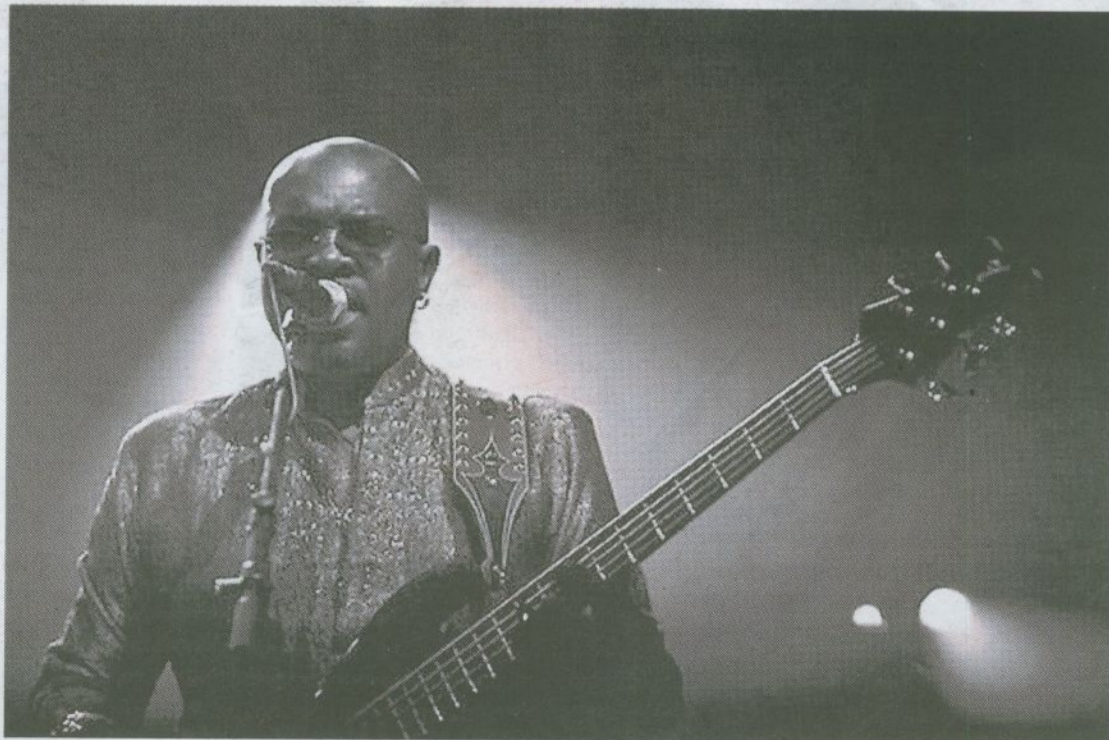
Glad i musikken

Den tidligere musikeren tar kun inn artister hun selv har spilt, lyttet til og kan stå inne for.

– Det er kreativ og allsidig musikk, en spennende blanding. Jeg trenger ikke å holde på med pop og rock. Det er det nok av andre som gjør. Blues, jazz og soul har fulgt meg siden jeg var liten; Jimi Hendrix, James Brown ...

– Hvordan er det å være manager for Etienne Mbappé?

– Det er så fint. Han er en veldig intelligent person. Han er empatisk og ydmyk, og jeg synes helt objektivt han er en av verdens beste el-bassist. Jeg er så stolt av å få lov å jobbe med en slik musiker og det å få lov å hele tiden hjelpe han videre.

ARTISTEN: Annika representerer Etienne Mbappé, som hun mener er en av verdens beste bassister. Han spilte på Smeltingedigen i natt.

I BAKGRUNNEN: Annika Westman har gått fra 150 turnédager som musiker, til å være den som trekker trådene i krokene. Det trives hun utmerket med. Foto: Sussa Stubbergaard